

opusdei.org

Jan Pavel II. věřícím Opus Dei k apoštolskému listu Novo millennio ineunte

Proslov svatého otce Jana Pavla II. k věřícím Opus Dei pronesený na workshopu o apoštolském listu „Novo millennio ineunte“ v Římě dne 17. března 2001.

13.01.2007

Sobota, 17. března 2001

Drazí bratři a sestry,

1. Vítejte! Srdečně zdravím každého z vás, kněží i laiky, kteří jste se shromáždili zde v Římě, abyste strávili několik dní úvahami o apoštolském listu *Novo millennio ineunte* (*Na počátku nového tisíciletí*) a o vyhlídkách pro budoucnost evangelizace, které jsem v něm nastínil. Zvláště zdravím vašeho preláta, biskupa Javiera Echevarriú, který toto setkání zorganizoval, aby posílil službu Prelatury místním církvím, ve kterých jsou její věřící přítomni.

Zastupujete zde složky, které tvoří organickou strukturu Prelatury, tedy kněží a laiky, muže a ženy, vedené jejím vlastním prelátem. Tato hierarchická povaha Opus Dei, zavedená apoštolskou konstitucí, kterou jsem ustanovil Prelaturu (srov. apoštol. konst. *Ut Sit*, 28. 11. 1982), nabízí výchozí bod k

pastorálním úvahám, plným praktických aplikací. Nejprve bych chtěl zdůraznit, že členství laických věřících v jejich místních církvích a v Prelatuře, do které jsou začleněni, umožňuje, aby zvláštní poslání Prelatury konvergovalo s evangelizačními snahami každé místní církve, jak to bylo zamýšleno Druhým vatikánským koncilem, když si přál právní osobu personálních prelatur.

Tento organický způsob, jakým kněží a laici společně pracují, je jednou z těch privilegovaných oblastí, kde bude pastorální aktivita oživena a posílena, aktivita charakterizovaná onou „novou energií“ (srov. apoštol. list *Novo millennio ineunte*, č. 15), která nás od Velkého jubilea všechny povzbuzovala. V této souvislosti bychom si měli připomenout důležitost „spirituality společenství,“ zdůrazňované v tomto apoštolském listu (srov. *ibid*, č. 42-43).

2. Laici, protože jsou křesťany, jsou zapojeni do vykonávání misijního apoštolátu. Jejich specifické dovednosti v různých lidských aktivitách jsou, především, nástrojem, který jim svěřil Bůh, aby „hlásání Krista mohlo dosáhnout k lidem, formovat komunity, a mělo hluboký a pronikavý vliv na vnášení hodnot evangelia do společnosti a kultury“ (*ibid*, č. 29). Dále by měli být povzbuzeni k tomu, aby své znalosti aktivně nasadili ve službě na „nových frontách,“ které vytváří tak mnoho výzev pro spasitelnou přítomnost církve ve světě.

Bude to jejich přímé svědectví na všech těchto polích, které ukáže, jak ty nejvyšší lidské hodnoty dosahují své plnosti jedině v Kristu. A jejich apoštolský zápal, bratrské přátelství a vzájemně se podporující láska jim umožní proměnit jejich každodenní sociální vztahy v příležitosti, aby v ostatních probudili žízeň po pravdě,

která je první podmínkou
spasitelného setkání s Kristem.

Kněží, na své straně, vykonávají
nenahraditelnou primární funkci:
pomáhat duším, každé zvlášť, skrze
svátosti, kázání a duchovní vedení,
aby se otevřely daru milosti.
Spiritualita společenství vytěží
maximum z role každého církevního
prvku.

3. Naléhám na vás, drazí přátelé,
abyste ve vší své práci nezapomínali
na ústřední bod zkušenosti Jubilea:
na setkání s Kristem. Jubileum bylo
stálou, nezapomenutelnou
kontemplací tváře Krista, věčného
Syna, Boha a člověka, ukřižovaného
a zmrtvýchvstalého. Hledali jsme ho
na pouti ke Dveřím, které člověku
otevívají cestu do nebe. Zakusili jsme
jeho sladkost ve velmi lidském a
božském aktu odpuštění hříšníku.
Spatřili jsme ho jako bratra všech
mužů a žen, obnovených v jednotě

spasitelné lásky. Žízeň po spiritualitě, pocíťovaná v naší společnosti, může být uhašena jedině Kristem.

„Ne, nebudeme spaseni návodem, ale Osobou, a ujištěním, které nám dává: Já jsem s vámi!“ (apoštol. list *Novo millenio ineunte*, č. 29). Musíme světu, všem našim bratřím a sestrám, otevřít cestu, která vede ke Kristu: „Tvoji tvář hledám, ó Pane.“ (Žalm 27 [26], 8). Tato aspirace byla často na rtech sv. Josemaríi, muže, který žíznil po Bohu a proto byl velkým apoštolem. Napsal: „Ať je Ježíš v úmyslech naším cílem, v náklonnostech naší láskou, v řeči naším námětem, v činech naším vzorem“ (*Cesta*, 271).

4. Je čas odložit všechn strach a usilovat o odvážné apoštolské cíle. *Duc in altum!* (*Zajedte na hlubinu!*, Lk 5, 4): Kristovo pozvání nás pohání, abychom vyrazili na hlubinu a živili v sobě ambiciózní sny o osobní

svatosti a apoštolské plodnosti. Apoštolát je vždycky přetékaní osobního vnitřního života. Jistě, je to také akce, ale akce udržovaná láskou. A zdroj lásky vždycky leží v nejhlubší dimenzi osoby, kde slyšíme Kristův hlas, který nás zve, abychom s ním vyjeli na hlubinu. Kéž každý z vás toto Kristovo pozvání uvítá a odpoví na ně každý den se svěží velkorysostí. S tímto přáním, zatímco svěřuji vaši odevzdanost modlitbě, práci a svědectví přímluvě Panny Marie, vám srdečně dávám své požehnání.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/jan-pavel-ii-vericim-opus-dei-k-apostolskemu-listu-novo-millennio-ineunte/> (24.03.2026)